

A la tres

Xavier Bosch

Director

Les beques, un altre greuge

Just abans de Nadal, va aparèixer Ernest Maragall a la televisió fent un marrameu considerable contra Madrid. El conseller d'Educació plorava perquè el 20 de desembre la seva gent havia anat al ministeri a negociar el traspàs de les beques postobligatòries (batxillerat, cicles formatius i altres estudis superiors no universitaris) i havia tornat amb la cua entre cames. I, cosa que encara és pitjor, els directius i tècnics del departament havien fet el vol de tornada amb la sensació que el subsecretari de torn, home amb tant d'ofici com escassa sensibilitat autonòmica, pràcticament se'ls havia rifat. Dijous passat, a la reunió bilateral Estat-Generalitat, es va tornar a treure el tema i tampoc no hi va haver cap mena d'acord per bé que es va fer un pas de pardal endavant. Fins ara, i a través d'un conveni anual que es renova cada curs, les beques les ha gestionat el departament d'Educació amb allò que

“Catalunya té el 14,8% dels estudiants de l'Estat i, en canvi, Espanya només ens envia el 4,8% del total de beques”

reparteix Madrid. El que passa és que el ministeri posa en marxa la repartidora segons uns barems econòmics on Catalunya sempre surt massa ben parada i, per tant, rep menys calés per a beques. És *vox populi*, per exemple, que a Extremadura i a Andalusia tres de cada quatre estudiants estan becats. La xifra, aquí, és irrisòria. La dada concreta és que Catalunya té el 14,8% dels estudiants de l'Estat i, en canvi, Espanya només ens envia el 4,8% del total de beques. Les desequilibrades balances de la solidaritat entre territoris ens indiquen, clarament, que en aquesta bugada hi hem perdut bastant més que dos llençols. Concretament, pel camí s'han quedat 10 punts percentuals o, el que és el mateix, molts milions d'euros d'ajut a les famílies dels nostres alumnes. És clar, per tant, per què es fan el ronsa a l'hora de no voler traspassar les beques. Els interessa mantenir la clau de la caixa.